

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det meget tilfredsstillende, når man får afklaret divergenser og kan se, at det er et forskelligt grundlag, der har givet anledning til tilsyneladende meningsmodsætninger.

Men i øvrigt er det kun ganske få bemærkninger, jeg vil gøre til hr. Poulsgaards indlæg. Jeg vil sige klart til hr. Poulsgaard, at jeg ikke nævnede ordet »Nordsat«, men talte om et øget nordisk TV-samarbejde. Nordsat er stadig væk under forhandling i Nordisk Ministerråd. Hvad der er helt klart er imidlertid et ønske om en udvidelse af konventionen om nordisk kulturarbejde, hvori også indgår øget radio- og TV-samarbejde under alle de former, som teknisk er mulige, og det mener jeg er en meget væsentlig ting i denne sammenhæng, hvor man taler så meget om virkningen af satellitterne sydfra.

Blot én ting til også til hr. Poulsgaards første indlæg, idet det blev nævnt her igen af hr. Bertel Haarder. Jeg er glad for hr. Bertel Haarders bemærkninger om forholdene omkring de ni ansatte medarbejdere, men jeg vil blot gerne gøre opmærksom på, at organisationsvirksomhed og mødevirksomhed finder sted på alle større danske arbejdspladser, også private.

Til slut må jeg over for hr. Voigt afvise denne forestilling om et hykleri fra socialdemokratiets side i forhold til den foreslåede dagsorden. Jeg har klart givet til kende, at det er regeringens hensigt at arbejde hen imod en virkeliggørelse af dette forhold, at licensopkrævningen på det egnede tidspunkt bliver afløst af en finansiering over skatten. Det gælder i alle forhold, at tid og sted er vigtige dimensioner i de beslutninger, man skal træffe. Både tid og sted har i meget høj grad været forkert valgte med hensyn til formuleringen af forespørgslen her i dag. Tidspunktet er forkert med hensyn til virkeliggørelsen af denne tanke, og ved at stemme for et sådant dagsordensforslag ville regeringen forpligte sig til inden for en meget begrænset tidsperiode at virkeliggøre dette, som vi ønsker at finde det rigtige tidspunkt for.

Glistrup (FP):

I anledning af ministerens manglende orientering i tid og sted skal jeg meget gerne bringe hende på ret kurs. For det første er folketinget det rigtige sted at få fastslået, at det ikke skal være licensbetaling, fordi licensbetalingen hviler på en lov og det derfor

skal tilkendegives ved et folketingsflertal, at vi nu skal gå over til i stedet for at opkræve det over skatten.

Med hensyn til tiden er situationen netop den, som bl. a. hr. Camre påpegede, at vi har en meget, meget vanskelig statsfinansiell situation i øjeblikket, og så er det rigtigt, at man laver den rationalisering, det er at opkræve over skattebilletten i stedet for at bruge det vældige licensbureaukrati. Det er netop i en sådan situation, vi ikke har råd til det ødelanderi, der ligger i at have et gevaldigt, selvstændigt opkrævningsapparat, der betyder, at familierne skal bebyrdes med en ekstra opkrævning, i stedet for at det hele kan rationaliseres og gå ét sted hen. I rige tider havde vi måske råd til det, der i sig selv er gold administration, i form af at man har dette selvstændige kopskatteopkrævningssystem, men en situation som den nuværende indicerer meget stærkt, at det netop nu er rette tid til at gå over til systemet.

Så var der yderligere et argument, som blev anført af ministeren i det foregående indlæg, idet hun undrede sig over, om fremskridtspartiet pludselig var blevet tilhænger af gratisprincippet. Det er vi bestemt ikke. Men her må man igen tænke tingene sagligt igennem. Et gratisprincip er en dårlig ting på et bibliotek, for dér bevirker det, at folk, der kun har brug for to bøger, går hen og låner 5 eller 11 bøger, og derfor bliver situationen den, at der sker et større ressourcespild. Man må altid tænke realøkonomisk. Derimod er der ikke noget ressourcespild i, at der måske er 50.000 mennesker, der lukker op for en radioudsendelse i stedet for 20.000. Derfor gælder de normale betragtninger med hensyn til gratisprincippet ikke på et felt som det foreliggende, hvor i forvejen alle danske hjem så at sige har radio og fjernsyn installeret, og derfor er det det rigtige at gå over til den rationelle opkrævningsform, så længe vi har en socialiseret radio og fjernsyn, og det er jo det, vi har i øjeblikket. Jeg ved godt, at dér skilles socialdemokratiets og fremskridtspartiets veje. Vi vil meget gerne videre frem til, at vi får privatdrevet fjernsyn og radio. Vi synes, det er en uting, at staten sidder på kulturinstrumenter. Lige så vel som vi ikke synes, det er nogen særlig god idé, at vor store nabo mod øst reelt driver dagbladene derovre, og vi ikke ville synes, det var en god idé, om man begyndte at drive dagbla-